

क्र. १०

पराठी

कथा-पुराणे

मुरि ११

श्री राकनाथांचे

४१० पु ७२

आचार्य रामायण

श्री दैगलाई नाथाय

चंडित यांना

मंदिरांत देवळासाठी भेट म्हणून दिले

अयो०

॥ प्रसंग ३ श्लोक १३ बो १३१

ध्याको०

१
१२

श्रीरामचंद्राय नमः॥ श्रीरामराज्याभिषेचन॥ तेणे इंद्रादिका
चिंतागहन॥ समस्तदेवमिळोन॥ चतुरानन॥ विनविला॥ १५
देवस्र्गतिब्रह्मयासि॥ तुसे आश्वासन आलासि॥ रामअ
वतरल्यास्य बौंशी॥ तोरावणासि वधिल॥ २॥ सपुत्रसंबं
धुसप्रधान॥ रामकरील राक्षसकदन॥ तेणे देवासि बंदिमो
चन॥ मिथ्यावचन हो पाहे॥ ३॥ ससुकरि आपले वचन॥
आमचे करी बंदिमोचन॥ आमच्या आपत्तिचे विधान॥ सा
वधान अवधारि॥ ४॥ इंद्रबारीचंद्रकहेरी॥ यमुपाणि
वाहे घरोघरि॥ वायुसर्वदोषुं जेवोसरी॥ विधितेथ करि
दळाकांडा॥ ५॥ अश्विनौ देवदोन्ही॥ परिमळघावे स्त्रि
याला गौनि॥ विलंबुहोता अर्धक्षणि॥ दासि जावोनि धु

(2)

मसिलि॥६॥ मारको के लि से तराळि॥ सटि बाळाचि बाळा
लि पाखाळि॥ रात्रिं जागे घाली करळि॥ मेसको वळि शोभ
निया॥७॥ मैराळ देवो कानडे॥ करि राक्षसाचिया दाढ्या खां
डे॥ आरि सानदा विज्या फुडे॥ तोचि रोके डेंबु कावि॥८॥ न
व ग्रहाचि पिडा गाढी॥ तेरावणे चातले बांदवडी॥ पायिं घा
लुनिया बेडि॥ पाई साबु दिवड काविले॥९॥ राहु के तुश
नि अंगारी॥ याचि पिडा सुसुरी॥ रावणे करुनि ते पाई
री॥ मंचकावरि वळघतु॥१०॥ विघ्न राहो नसके जया फुडे॥
तोगणेश होउ निबा फुडे॥ गाढवाचे कळप गाढे॥ चहुं
कडे वळिते से॥११॥ अग्निसि आपदा बहु वस॥ रावणा
चे मैळे असोस॥ नानापरिचे स्पश दोष॥ धुय अहर्निश

अयो.

॥प्रा३॥

ध्याकांड

धुप धुपित ॥१२॥ उदक क्रियावरुणाहाति ॥ व्यजन सेवा
नियवसंति ॥ निरुपसांगाव्याबहुस्यति ॥ प्रजापति शांति
पाठ ॥१३॥ ऐसें आही देवसमस्त ॥ रावणाचे नित्यांकित ॥
लंके आलियारघु नाथ ॥ बंदि निर्मुक्त आही होउंन ॥१४॥
राघवाराज्याभिषेचन ॥ तें सासिनघडे लंका गमन ॥ आ
मचे नव्हे बंदि मोचन ॥ आति हीन विनविति ॥१५॥ आई
कोनि देवांचि विनति ॥ ब्रह्मा विचारि निजचिति ॥ राज्याभि
षेका विघ्नप्राप्ति ॥ ते दृढ युक्त याजिली ॥१६॥ अविघेचा अ
तिलाडिका ॥ कार्यनाशी निजनेटका ॥ विघ्नकरा व्यारामा
भिषेका ॥ विकल्प देखाधाडिला ॥१७॥ विकल्प हणें ब्रह्म
देवा ॥ पटाभिषेक श्रीराघवा ॥ लेथें माशाकोण केवा ॥ स

3

वधारिघावानके माशा ॥१८॥ जेथे श्रीरामाचे नाम ॥ ते स्थान
मज्जति दुर्गम ॥ रामराज्यासि विघ्न परम ॥ ते मज्जकर्मदाके
ना ॥१९॥ श्रीरामाचे राज्य जेथ ॥ विकल्पके विरिधे लतेथ ॥ स्व
ष्टा सर्वज्ञ तुं समर्थ ॥ श्रीरामिदुस्वार्थ नच ले माशा ॥२०॥
ब्रह्मासांगे गुह्य गोपी ॥ नपडोनि श्रीरामाचे दृष्टि ॥ रिघावे मं
थरे चां पोटी ॥ विकल्पापुष्टि माजी ॥२१॥ मंथरा कैकई
चिंतांदणिदासि ॥ तें दाविकल्पापरं परेसि ॥ ते सदा श्रीर
माते द्वेषी ॥ सापलभावेसि जति दुष्ट ॥२२॥ जेथ श्रीरामाचा
द्वेष ॥ तेथ विकल्पावस्ति सावकाश ॥ निमाजिकरुनिघा
प्रवेश ॥ करिविध्वंस जनिषेका ॥२३॥ विध्वंसुनिजनिषे
कासि ॥ श्रीरामकरावान नवासि ॥ राज्यानिषेकु भरथासि ॥

२

२

3A

याकायसिसीघ्रकरिं॥२४॥विकल्पुल्लणेवचनसत्य॥मं
थरावसेअयोध्येजात॥मासाप्रवेशुनहेतेय॥केविका
यार्थसाधेल॥२५॥ब्रह्मासांगेविकल्पासि॥नगराबाहेरी
वनक्रिडेसि॥मंथरायेईलेआरामासि॥तुंप्रवेशीतेसं
धि॥२६॥विकल्पुलागेब्रह्मापाविं॥प्रवेशेनमंथरादे
ही॥वश्यकरीनकैकई॥तहीराज्यनाहीपरथासि॥२७॥
श्रीरामजेष्ठभरथकनिष्ठा॥कैकेनिघडेराज्यपाट॥वचन
नमनितीवरिष्ट॥जेष्ठश्रेष्ठनिजशाते॥२८॥ब्रह्माहणैवि
कल्पासि॥तुंसर्वज्ञज्ञाताहोसि॥भरथुपावेरघुराज्या
सि॥यावमसिसांगेन॥२९॥दशरथनिजभाषेसि॥दो
निवरदिधलेकैकईसी॥येकैवरेरामवनवासि॥येकै

(५)

सरथासि राज्यपाटु ॥३०॥ आर्द्रकोनिब्रह्मयाचिगोष्टि ॥
विकल्पुबांधे शाकु नगांति ॥ संचराव्यामंथरेपोटी ॥ अ
तिसंकटीचा लिळा ॥३१॥ अयोध्यादेखो निरामप्रतापें ॥
विकल्पुधाकेंचळिंकापें ॥ जेथियातेथें स्वये लपे ॥ श्रीरा
मदर्पे साशंक ॥३२॥ गुप्तराहे व्याडा आबुडि ॥ लपेहि
वराचेखोडी ॥ निळियासुनीक साडी ॥ देउनिदडि स्वये
राहे ॥३३॥ हणउनि ये साडे जाण ॥ अपवित्रहणतिस
जन ॥ तेते विकल्पाचे स्थान ॥ विध्वंसन शुभकाय ॥
३४॥ यासाडावे गळाकहि ॥ विकल्पास्पशाविघाठावो
नाही ॥ यालागितें निंदपाही ॥ सर्वकारिं अपवित्रें ॥३५॥
कलिंगफळिं विकल्पवस्ति ॥ जोसेविसाविकल्पप्राप्ति ॥

मंथरेसियाफळाचिप्रिति॥देखेअवचिप्रितिआरामि॥३६॥
 मंथराजालिआरामासि॥देखोनिकळिगफळासि॥तेजाली
 अतिउल्हासि॥सेवावयासिमादर॥३७॥कळिगफळिआ
 वडीभारी॥सेवितांअतिप्रितिकरि॥विकल्पसंचरलासी
 तरी॥क्षणामासारिव्यापिली॥३८॥मगविचारिहृदयांतु॥
 पढियंतिचासुतभरथु॥तासांडुनिवारचुनाथु॥राज्यपा
 वतुहेंकुडे॥३९॥मातुळादवडुनिभरथु॥मार्गेअभिषे
 किरचुनाथु॥केवळकुंडालादशरथु॥अतिअनर्थुहा
 आला॥४०॥राज्यजाहालियाश्रीरामासि॥भरथुहोईल
 परदेसी॥कैकयिहोईलकौशल्येचिदासि॥मगआला
 सीसुखकेंचे॥४१॥ऐसिंभावनासाउनि॥रामराज्याचादेषु

मनि॥ मंथरा क्रोधाग्नि होउनि॥ कै कयी भुवनि प्रवेशली॥
४१॥ मंथरा सहजे श्रीरामा ते देषी॥ आंगण साडि देष भावेसी॥
फुटें असतां श्रीरामासि॥ रजया पासि लोटिलें॥ ४२॥ राम ह
जे मंथरेसि॥ देषे वरु ते न पाहासि॥ तें तुं जघो मुख कुंजा
होसि॥ श्रीरामे तिसी स्यापिलें॥ ४३॥ त्याच श्यापाचे प्राप्ति सी॥
पावे लग्न रथ आघातेसि॥ या आगि कुंजा हे तिसी॥ स्वभा
वेसि निज नाम॥ ४४॥ राम राज्याचा सोहळा॥ जवं जवं मंथ
रा देखे डोळा॥ तवं तवं क्रोधाच डोळा॥ देषाचा आगळा
जलि कोषु॥ ४५॥ कै कयी चाराज भूवनि॥ राम राज्याचा
उल्हासु मनी॥ गुढिया तोरणे ध्वजा सुमनि॥ मंथरा दे
खोनि जलित स॥ ४६॥ श्रीराम राजे उल्हासोनि॥ कै कयी

५४
 अलंकारस्सपि॥ पर्यंकि विश्रांतिवोटंगोनि॥ दोघिजणि
 विडियादेति॥ ४८॥ येकि घालिति विजनवारा॥ तवंते ये अ
 लीजीमंथरा॥ क्रोधेने न्नमंदि गरगरा॥ द्वेषंथरथरा
 कांपति॥ ४९॥ **श्लोकः मंथरा उवाच॥** उत्तिष्ठ मूढे किं शो
 षे सौभाग्यबलं गविते॥ उपपन्नं पापं येन नात्मानं मव
 बुध्यते॥ १॥ अनिष्टे सुपापाकारे सौभाग्ये न विकथ्यसे॥
 चलितं तव सौभाग्यं न याः सा तदवांशुगं॥ २॥ एतच्छ्रुत्वा
 तु कैकेयी संरंभपरुषवचः॥ कुब्जायां पापदर्शिन्याः प्र
 ष्णं स सुपचक्रमे॥ ३॥ **टीका॥** मंथरा अतिक्रोधे सि॥ काय
 बोलै कैकेयी सि॥ उठ मूढे काय निज सि॥ सुख मानि सि
 ते दुःख॥ ५०॥ रामराज्याचे मानि सि सुख॥ गुढिया तोरणे

अलिहरिख॥ ते तु ज जालें महादुःख॥ परितुं मूर्खने णसि॥
५१॥ मिरायाचि पढियंति॥ येणे गर्वे तु ज पडली भ्रांति॥ सौ सा
ग्य गेले कौशल्ये प्रति॥ ते तुं निश्चितीने णसि॥ ५२॥ जळे केळी
पोफळि बाढति॥ तो जळ श्रोत जाल्या मुळा प्रति॥ तेणे चितें
वृक्ष उलयति॥ तेना साखितु ज जालि॥ ५३॥ आई कोनि
मंथरा उग्रबाणि॥ कैफिये सोमय शिरोमणि॥ तिसि फुले
अश्वासुनि॥ क्रोध कैसे नितु ज जाला॥ ५४॥ **श्लोक॥ कैक**
यि उवाच॥ अब्रवीद गृता कुजा कश्चि क्षेमं तु मंथरे॥ विष
णव नान्दिलां लक्ष्मण शत्रुः खितां॥ ५५॥ **टीका॥** तु ज कोणे
काय अपमानिले॥ तु ज कोणे काय गांजिले॥ तु ज कोणे काय
बोलिले॥ ते मज बहिलें सांगपां॥ ५५॥ तुं माझे जिव लगहो

सि॥ कधिं क्रोधुनेदखेतु जपासि॥ क्रोध सांडा वाम जसांग
 सि॥ तेतुं दुःखी होसि अतिक्रोधे॥ ५६॥ तु साठाई चिंता दारु
 ण॥ चिंतेने मुख दिसे विवर्ण॥ ते संतु ज दुःख कोण॥ ते मज
 संपूर्ण सांग पां॥ ५७॥ तु ज कोण बोलिलें दुष्ट मातु॥ कोण
 तु ज कडे उचलिला हातु॥ याचा मिकर विनघातु॥ समू
 ळ रतांतु मज सांग॥ ५८॥ **मंत्र**॥ मंथरा उवाचः शृणु कैके
 य्यो मधुराक्षरं॥ उवाच क्रोध संरब्धा वाक्यं वाक्य विशार
 द॥ ५९॥ अक्षेमं सुमहदे विप्र रते त्वदिनाशनं॥ रामं दशथो
 राजा यौवराज्ये पिबिंचति॥ ६०॥ सास्यं गाधे मये मग्ना दुःख
 शोक परिप्लुता॥ दह्यमाना नळे नैव त्वद्धिता र्थमुपागता॥
 ७॥ तव दुःखे न कैकेयि मम दुःखं महं भवेत्॥ त्वदृष्ट्वा मम

वक्रं

मंथरा

वद्धिश्च नवेदितिनसंशयः॥८॥ उग्रतं राजधमपां कथं
देविनबुध्यसे॥ धर्मवादिशगेभक्तश्लक्ष्णवक्ताचदारुणः॥
१॥ शुद्धभावेन जानिषेते नैव सपिहिं सित॥१०॥ टीका॥ आ
ईकोनिकैकैचेवचन॥ मथराजालिको धायमान॥ तुज
आलेबोदारुणविघ्न॥ तेतुंआपणवणसि॥११॥ राजादश
रथआपण॥ तुजछळितोसंघर्षा॥ याचेतुंनेणसिलक्षण॥
पढियंतेपणअतिगर्वि॥१२॥ तुंगवितिराजवैभवसि॥ तेरा
ज्यराजादेतोश्रीरामावि॥ वेभवंगेलेकौशल्येसि॥ तेतुं
नेणसिमुखलें॥१३॥ तुजआलेदुःखशोकगहन॥ त्या
माजिमिअतिनिमग्न॥ तुसेनिदुःखदुःखायमान॥ तुसे
मुखपणदेखोनि॥१४॥ तुस्यावद्धिमिबद्धमान॥ तुसे

निरुखे सुखसंपन्न ॥ तु से निदुःखे द ह्य मान ॥ तु से निजा
 ण जलित ॥ ६३ ॥ राजवैभव बलोजसि ॥ तेणे च राये तुंठ
 किजसि ॥ परथुदबडु निमातु कासि ॥ मागे रामां राज्य पा सी
 दु ॥ ६४ ॥ राज्य दिधलिया श्रीरामासि ॥ दास भागु तो परथा
 सि ॥ सत्ता सामर्थ्य को शल्ये सि ॥ तुं श्लाघ्य सि मूर्ख ते ॥ ६५ ॥
 मा सेवा क्ये विवेके निवरि ॥ होई परथाचि साहाकारि ॥ आ
 पु लेहित आपण करी ॥ गर्व वाही ठ को न को ॥ ६६ ॥ आई
 को निमंथरे चे वचन ॥ कै कै सुख संपन्न ॥ रह खचित कं
 ठा भरण ॥ दीधले आपण मंथरे सि ॥ ६७ ॥ कंठिचे पदक
 जमोलिक ॥ मंथरे सि दे उ नि देख ॥ राम राज्याचे सर्वासी
 सुख ॥ तुं चि कांडुः ख मानि सि ॥ ६८ ॥ **श्लोक ॥ कै कै यो कि ॥**

४
७
रामे वा मरये वा हं विशेषं नोपलक्ष्यते ॥ तस्माद्रक्ष्यामि यद्रा
जा रामं राज्ये सिष्येक्ष्यति ॥ ११ ॥ टीका परथा होउनि या अनधि
क ॥ रामप्रियमज अनलिक ॥ तुं मूर्खत्वे मानि सिद्धः स्व ॥
मजमहासुखरामराज्ये ॥ १२ ॥ करयइष्टराम अनिष्ट ॥ ऐ
से मानितो महापापिष्ट ॥ रामजेष्ट अनिजेष्ट ॥ राज्यापिष्ट श्री
राम ॥ ७० ॥ जैसापि परथैसा निराम ॥ मजतवंदो नही समा ७
नसम ॥ कुजे तुं कां मानि सिद्धि म ॥ मूर्खपरम तुं ये कि ॥
७१ ॥ आइको नि कै कपि चै वयन ॥ कुळा क्रोधे मूर्खपन ॥
कंठि चें कादुनि अनपरण ॥ दिघलेटा कुण अनि रागे ॥ ७२ ॥
राज्य गेलें श्री रामासि ॥ वैभव गेलें कौशल्येसि ॥ ठकिलें
दशरथे लुहासि ॥ सुख मानि सी मूर्खत्वे ॥ ७३ ॥ कुळा अन

नि को धे बोलत ॥ कै कै ती ते संबो खित ॥ राम राया चा जेष्ठ सुत ॥
 अधिकार प्राप्त राज्याचा ॥ ७४ ॥ राम गुणा गुणि गुण गभिर ॥
 त्रैलोक्या माजि महासुर ॥ रा सी च राज्याचा अधिकार ॥ तु
 पामर राम द्वेष ॥ ७५ ॥ राम तरता विकरि बोखटे ॥ हेत वं का
 छत्र ई न घटे ॥ कुळी बोल सिलि तु के खोटे ॥ राम तुं हुटे द्वेषि
 सी ॥ ७६ ॥ आई को निकै स विधि गोठी ॥ कुजारागे कपाळ
 पिटि ॥ तुं ये कि महा मंद सृष्टि ॥ राम राज्य पटि बैस विसी ॥
 ७७ ॥ कै कयी नाई के आकुलिया बोला ॥ ऐसा मंथरा निश्च
 यो के ला ॥ तु से दुःखने देखवे मज ला ॥ प्राण आप लामी
 त जिन ॥ ७८ ॥ सणो नि गड बडिया लोळे ॥ केश कुटले मो
 कळे ॥ कै क ई उठो निकळ वळे ॥ भाव बळे आळंगी ॥ ७९ ॥

९
खेवदेता नवल परि ॥ विकल्प होता मंथरे उदरी ॥ निघाला कै
कै ई मासारी ॥ खेवासीतरी क्षणमात्रें ॥ ८० ॥ हृदया हृदयला
गता देख ॥ दोहीठाई विकल्प येक ॥ वाढि नलाज संलिक ॥
रामाशिषेक दृढ देशी ॥ ८१ ॥ मंथरा बोले कैक यिप्रति ॥ राम
राज्य तु जज्जप घाति ॥ ते तुं न मानि सिच्यति ॥ म्या तु जकि
ति सिक वावें ॥ ८२ ॥ दास दानि तु जज्जनेक ॥ परिते दाशर
थी सेवक ॥ तु जज्जाम ते मीच येक ॥ मजहि मख तुं लण
सि ॥ ८३ ॥ सापल ते तव केवळ रात्रु ॥ तुं हान मनि सिमाशा
मंत्रु ॥ येच विषी शास्त्र विचार ॥ पूर्वपर सांगेन ॥ ८४ ॥ क
श्यपापा मुनि संभूत ॥ सापल बंधु देव दैत्य ॥ येर येराचा क
रिति घात ॥ पुराणार्थ गर्जति ॥ ८५ ॥ येचि जर्घि बोवे दोक्ति ॥

याज्ञवल्क्यमहामूर्ति॥ बोलिला उपनिषदे प्रति॥ ते हि वे
 दश्रुति अवधारि॥ ८६॥ **श्रुति॥** दयाह प्राजापत्या देवाश्चा
 सुराश्च ततः कानीयसायवदेवा जायसाञ्जसुरांस्त एषु
 लोकेष्वस्यर्द्धतं॥ १॥ **एवं वेदशास्त्रविचारि॥** सापत्नते मु
 ख्यवैरी॥ लाहिं पुराणपरिसिले घरिं॥ तु जगर्वैकरि ना
 ठवे॥ ८७॥ **श्लोक॥** देवास्तुरविमदश्चि श्रुता बहुविधालया॥
 स्वार्थं स्वार्थं स्वमुदिश्य सौमित्रतैर्बहिः कृतां॥ १२॥ मर्त
 णामेक जातानामेकद्रव्यानि ताविनां॥ जिजीषणां न पश्या
 मि सौमित्रात्रं कचिदप्यहं॥ १३॥ **टीका॥** देवतापुलिया स्वार्थ
 सिद्धि॥ दैत्यमारिति महायुद्धि॥ दैत्यतापुल्याहितावबो
 धि॥ देवाते त्रिशुद्धि ग्रासु पाहाति॥ ८८॥ पाहे पां स्वाना

(10)

९

चिपापरि॥ नांडण लागे येका हारि॥ तैसाचि कळहोरा
जफुत्रि॥ कैचिमैत्रि सापला॥ ८९॥ दिलिदैसाचि सापलमा
ता॥ तिसिगरोदर असता॥ निच्यागमच्याकरावयाचा
ला॥ इंदुविनिततासेनाकरि॥ ९०॥ पाहोनियाविषमसंधि॥
इंदुतिचागमबाधि॥ वजेसप्तसप्तधाळेदि॥ केलेत्रिशु
द्धिमरुद्गण॥ ९१॥ यात्मनि सापलासिथोर॥ स्वभावेस
दानिसवैर॥ हातुंवेणसिचिचार॥ मजचिपामरस्वये
हणसि॥ ९२॥ जाइकोनिनंयराचियाबोला॥ कैकपिस
उल्हासुजाला॥ राज्यानिषेकुनवैभला॥ श्रीरामिधरि
लाहढेदेषु॥ ९३॥ रामजेष्टसरथकनिष्ट॥ कनिष्टासि
राज्यपाट॥ वचननमनिहेवशिष्ट॥ तोजलिश्रष्टनिज

९

ज्ञाने ॥ ८४ ॥ जह्दीम्याराजावश्यकेला ॥ वशिष्ठ नाईकेरे
 सियाबोला ॥ कनिष्ठासिराजपादुविहिला ॥ नाहिबोलिला
 शास्त्रार्थे ॥ ८५ ॥ वशिष्ठ सांगेल शास्त्रार्थ ॥ तेथें काय करी
 लदशरथ ॥ अटकपडली वेरोक्त ॥ राज्यसरथके विपावे
 ८६ ॥ मंथरासांगे कैकयि सी ॥ जरितु मासाबोल करि सी ॥
 राज्यसाधिन सरथासि ॥ दण्डार्थे निमीदेख ॥ ८७ ॥ कैक
 ईबोले कुढति ॥ कोण्यायुक्ति राज्यसरथी साधिसि ते उपप
 ति ॥ यथानिगुति मजसांग ॥ ८८ ॥ वशिष्ठ वामदेवादि ऋषि ॥
 राज्यमानिति सरथासि ॥ ते तु जयुक्ति आहे कैसि ॥ यथा
 र्थे सिमजसांग ॥ ८९ ॥ मंथराबोले आपण ॥ तुशीतुजना
 ही आतवण ॥ राये करुनि भाषप्रमाण ॥ दोनिवरपूर्ण तु

(11)

१०

जदि धलें ॥ १०० ॥ ते दोही वर राया पासि ॥ मागावें ये संधिसी ॥
 ये के राज्य पातु परयासि ॥ ये के वन वासि श्रीराम ॥ १ ॥ पू वदि
 त मागतां आसासि ॥ काहि नो बले वशिष्ठ ऋषी ॥ नेदी
 न लणवे रायासि ॥ निज गाके सिंगुंतला ॥ २ ॥ आई कोनि
 मंथरेचे वचन ॥ कैक यिस विस्मो गहन ॥ कुब्जे तुंत वं
 अतिस ज्ञान ॥ वरद स्फुर पातु ज जालें ॥ ३ ॥ मज रायाचे
 वरदान ॥ मासि मज नाहि आठवण ॥ त्याचे समई स्फुर
 ले ज्ञान ॥ अतिस ज्ञान तुं कुब्जे ॥ ४ ॥ मंथरा फुले कैक यि
 सि ॥ तु से निविज योद शरयासि ॥ बाहु सुदलार यासि ॥
 कै विदुः खासि साहाबलें ॥ ५ ॥ संग्रामि रथयं काचालोटा
 तु साबाहो होवा पिठ ॥ कै से निधर वलावो नेट ॥ ते मज

१०

पष्ट सांगपां ॥६॥ जैकतां मंथरेचा प्रश्न ॥ कैकयि सउल्हा
 सपूर्ण ॥ सांगे ऋषीचे शाप वचन ॥ आणिवरदान ऋषीचे
 ॥७॥ पित्रु गृही मज बाळपण ॥ तेथें आला ऋषी सज्ञान ॥
 लु शासन कुशावरण ॥ आपरण कुशाचे ॥ ८॥ वडजटि
 लरो मांथित ॥ म्यां तेथे केले नो अनुचित ॥ वाकुल्यादा वि
 ल्या अति निंदित ॥ तही समायुक्त महा ऋषी ॥ ९॥ उगे दे
 खोनिया ऋषी ॥ म्यां त्याचे नाकिल विली मसी ॥ क्षोभ पाव
 ला तापसि ॥ अलि जावे शिशापिलें ॥ १०॥ नाना परिमज
 निंदिसि ॥ ते तुं जगीनिं घ होसि ॥ उश्राप मा गावया त्यापा
 सि ॥ बाळ पावे सिमिनेणे ॥ ११॥ मसिल विली मा सातोंडी ॥
 तुं जगी होसि काळ तोंडी ॥ अपेशाचि उभउ निगुढी ॥ नि

१२
११
छलेरोकडि नांद सील ॥ १२ ॥ देवपूजा विसर लाक्षो भोक्ति ॥
ते म्यादि धलिया चाहाति ॥ तेणे वदेला तो वर दोक्ति ॥ आई
क तु ज प्रति सांगे न ॥ १३ ॥ येणे चहाते अतारासि ॥ संग्रामि
तुं साह्य होसी ॥ वरद दय पति पासि ॥ तुं पावसि राज बाळ ॥
१४ ॥ रथे च किंतु साहात ॥ संग्रामि न के वे था मृत ॥ विजई हो
ई ल तु सा कांत ॥ ऐ सा वरदा य वदला ऋषी ॥ १५ ॥ या उपरि म
ज आतां ॥ पुढें काय काय करि जाता ॥ मंथरे सांग सि ज्या ज्या अ
र्थ ॥ ते तलता मि करी न ॥ १६ ॥ आई को नि कै क पि चा बो ल ॥ कु
ब्जा विचार सांगे सखे ल ॥ तुं वा को प करा वा प्र बळ ॥ मुख्य ते
के वळ रा या वरि ॥ १७ ॥ सांडु नि सर्वांबर सरणासि ॥ मुक्त
केश मळि न वासि ॥ तुं वारि घावे प्रयो प वे सि ॥ वरद दयासि

मागावया ॥ १८ ॥ राजायेईल तुजपासि ॥ मुख्यनदाखंवावेसापा
 सि ॥ काहिनबोलावेंसासि ॥ जतिनिःश्रासिक्षेभावे ॥ १९ ॥ राजादे
 ईलसुवर्णमेरु ॥ अथवारतायासागर ॥ तोतोनकरिअंगिकारु ॥
 वरदविचारुसांडुनि ॥ २० ॥ राज्यपादुद्यावापरथा ॥ वनवासधावाश्री
 रघुनाथा ॥ साहिवनवासाचिकथा ॥ आईकजातांसांगेन ॥ २१ ॥ अयो
 ध्येनिकटवनांत ॥ वनवासिजात्यारघुनाथा ॥ प्रजासमस्तजातितेथ ॥
 उदसिपरथकेविराजा ॥ २२ ॥ रामिजतिप्रितिप्रजाधि ॥ रामजावडेप्र
 धानासि ॥ अवघेजातियापासि ॥ मागेपरथासिराज्यकेंचे ॥ २३ ॥
 दंडकारण्यदूरदेशी ॥ गंगातीरिरामवनवासि ॥ श्रीरामवात्तजि
 योध्येसि ॥ कदाकाळेसिनयावि ॥ २४ ॥ अयोध्येचिकथावात्ती ॥ रामे
 नाईकाविसर्वथा ॥ ऐसेंजालियातलता ॥ राज्यपरथाभोगेल ॥ २५ ॥

(13)

१२

आईकोनिमंथरेचियुक्त॥ उल्हासकैकैचापिति॥ आळिंगि
 लिदोहिहाति॥ अतिप्रियसिद्धावें॥ २६॥ रागेसांडिलेंहोतेपद
 क॥ स्वयेलेवविलेदेख॥ कागिपिकुंडलेंअलोकिक॥ दिलि
 अवश्यकअतिप्रिति॥ २७॥ मरथुअतिषेकिल्यापाठी॥ सुवर्ण
 मढिनकुशीपुष्पी॥ रत्नखचितटिळाल्लाटि॥ चालिनकंठी
 मुक्तमाळा॥ २८॥ अनुमोडुनिमंथरेसि॥ कैकयिनिघालीप्रा
 योपवेशी॥ सांडुनिअळंकारवत्त्रासि॥ मळिनवासिभुमिश
 ग्या॥ २९॥ आतांयेथुनिदशरथ॥ पुसतांकैकयिचास्वार्थ॥
 वनानिघेलरघुनाथ॥ तोहिकथार्थअवधारा॥ १३०॥ एकाज
 नार्दनाशरण॥ देवकार्यार्थसंपूर्ण॥ वनानिघेलरघुनंदन॥ द
 शवदनवद्यार्थ॥ १३१॥ इतिश्रीभावार्थरामायणेअयोध्याकांडेएका

कारटीकायांकैकयिप्रायपवेशनं
 मत्तीयप्रसंग॥ ३॥

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com